

[INDYWIDUUM *sb n*

N pl indywidua.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Osobnik, jednostka [individuum – to, co nie może być rozdzielono Mącz 91b; individuus – nierozdzielny Calep; nierozdzielny na części – individuus Cn]: Wszelkie koláno[składające pokłon Chrystusowi] dwoiáko się rozumieć może: ábo pro speciebus, ábo pro indiuiduis singularum specierum. Pro indiuiduis iużeś łam zeznał/ że się rozumieć nie może: bo y teraz nie wżyłtkie indiuidua między ludzmi [!] Pánu Chrystufowi się kłaniáią. PrzyłDysp C3.

MK